

Hősi halál a Kárpátokban.

Prága, november 2. A 22 éves Kinsky Norbert gróf hősi halált halt a Kárpátokban. Haláláról ezredparancsnoka értesítette a grófi családot. A parancsnok egyik nap felszólítást intézett tisztjeihez, ki vállalkoznék önként egy veszedelmes patrouill-szolgálatra, mert kozákok közelednek. Kinsky gróf és Hompesch gróf jelentkezett. Pardubitz-i ulánusok élén elindultak. Egy erdő közelében három kozákvost vettek észre; mellettük a földön három látszólag halott kozák hevert. A mikor Hompesch gróf az árokból, ahol rejtőzködött, kiugrott, golyót kapott a fejébe. Holán rogyott össze. Az ulánusok a három kozákot levágták. Az elesett ulánus-tiszttel kihalt a Hompesch grófi nemzetség.

Kinsky gróf ugyanennél a csetepaténál lelte halálát. Egy kozákvost akart elfogni, amikor egyik kozák, aki halottnak tette magát, tíz lépésről szíven lőtte.

A két gróf holttestét az ulánus őrmester másnap Besztercére szállította. Közös sirba temették a hőseket. Kinsky Norbert fia volt Kinsky Zdenko grófnak és Festetics grófnőnek.

Szerb parlamentaire az Aldunán.

Meg akarják magukat adni a szerb katonák.

(Saját tudósítónktól.) Tegnap délután történt, hogy a Bázisnál a Dunaparton szolgálót teljesítő őrség észrevette, hogy a szerb partról egy csónak közeledik a magyar határ felé. A csónak mind közelebb jött és ekkor észrevették, hogy abban egy szerb tiszt ül. Az őrség célba vette, de a tiszt fehér kendőt lobogtatott, mire akadálytalanul a partra engedték. A tiszt fegyver nélkül volt és amikor a partra ugrott, első szava így hangzott:

— Kötözzék be a szememet, parlamentaire vagyok.

Az időközben oda sietett őrségtiszt ezt a kijelentést egy kissé furcsának találta és meg is kérdezte a tisztet, milyen ügyben jött át magyar földre?

— Négy száz társam ügyében — szölt a szerb katona — és kérte a magyar tisztet, hogy vezessék az első katonai hatóság elé.

A szerb tisztet Fehértemplomra hozták, hol a katonai hatóságnak ezeket mondotta:

— Azért jöttem, hogy bejelentsem, miszerint szerb földön, a Duna mentén négy száz szerb katona vár arra, hogy magyar területre szöknessen. Irtóztató a mi helyzetünk, uraim. Szerbiában kétségbeejtő a nyomor és az éhínség. A szerb hadsereg teljesen lezüllett és összeroppanás előtt áll és sokáig már nem bírja az osztrák-magyar hadsereg erőteljes offenzíváját. Szerbiára nézve nincs menekvés. Azért jöttem, hogy bejelentsem azt. Társaim szökése nagyon veszélyes dolog, könnyen észrevehetnék őket, azért az előre megállapított terv szerint hajtánók azt végre. Én kalauzolnám őket, azért kérem, engedjenek vissza, hadd jöjjenek velük együtt Magyarországra.

Természetes, hogy a szerb tiszt előadása csodálkozást nem keltett. Hiszen mindenki, de különösen a katonai hatóságok teljes tudatában vannak Szerbia kétségbeejtő helyzetének. Azután csak rá kellett nézni a tisztre, hogy szavainak igazságáról meggyőződést szerezhessenek: le volt rongyolódva, arcáról lekiáltott a nyomor, az éhen-szomján töltött napok nagy száma. Sajnálkozást váltott ki ez az ember, kit azután meg is vendégeltek. Istenem, milyen mohón, milyen állatiasan evett. Sokáig beszélt a szerb tiszt, anélkül, hogy kérdezték volna. Hangjából kétségbeesés, rezignáció csegett ki, amelybe

KORZÓ-MOZI

Igazgató VAS SÁNDOR. Telefon 11-85.

Csak ma, kedden

Három nagy sláger!

Dörögnek az ágyuk

Dráma a német-francia háborúból.

A táncosnő fia

Vígjáték 2 felvonásban.

A nővér szereleme

Dráma 2 felvonásban.

Valamint a 2 órás új műsor

Előadások 5, 7 és 9 órákor

Rendes helyjára

Oroszország iránt érzett vad harag is vegyült. Ugy nyilatkozott Szerbia megsemmisítéséről, mint a közel jövő bekövetkező katasztrófájáról.

És meglehet, hogy egy-két nap múlva az éj sötétségének leple alatt négyszáz szerb katona fog átszökni magyar területre menekülve az éhhalál és pusztulás elől.

Hétezer diák iskola nélkül.

— A tanfelügyelő akciója. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi iskolák java részét, a szükségletekhez képest, átalakították katonai kórházaknak. Legutóbb is 2800 sebesült érkezett Szegedre, akik elhelyezésénél szintén több elemi iskolát kellett igénybe venni kórházi célokra. Így azután az iskolák kis diákjai hajléktalanul maradtak. A padok, a tábla, meg a katedra lekerült a pincékbe; a földgömböt, a térképeket, a pálcát és egyéb szemléltető eszközöket felvitték a padlásra és helyükbe fehér ágyak kerültek, nyögdecéló katonákkal.

A háboruban mindenesetre a legfontosabb kérdés a hadsereghez tartozó és ennek érdekeit szolgáló kivánalmak teljesítése, mégis a polgári társadalomnak gondot kell fordítani a kulturális törekvések előmozdítására is. Igaz, hogy a polgári társadalomra most súlyos terhek hárulnak, emyire igénybe soha nem vitték, de az a mozgalom, amelyet János Gyula tanfelügyelő indított, igazán méltó a támogatásra.

A mozgalom céljáról beszámol az alábbi kérelem, amelyet a tanfelügyelő intéz a közönséghez:

— Községi elemi népiskolánk mind le vannak foglalva katonai célokra. Ennek következtében körülbelül 7000 iskolás gyermek maradt hajlék és oktatás nélkül. Az oktatás nélkül maradt iskolás gyermekek szanaszét csavarognak az utcákon és az elzúllás veszélyének teljesen ki vannak szolgáltatva. Pótolhatatlan erkölcsi károk származnak abból, ha iskolás gyermekeink hajléktalanokká válnak, oktatásban és nevelésben nem részesülnek. Fontos közérdek, hogy az oktatás nélkül maradt iskolás gyermekek további zavartalan iskoláztatásának akadályait elhárítsuk az utból és őket a zúllás veszélyétől megmentsük. Bizom abban, hogy Szeged város hazafias és áldozatkész társadalmja a hajlék nélküli maradt iskolás gyermekek oktatásának biztosítására irányuló törekvésemben áthatva a népnevelés fontosságától, nekem segítségemre lesz. Ebben az erős hitben arra kérem Szeged város közönségét (háztulajdonosokat, üzlettulajdonosokat, mozi tulajdonosokat és internátus tulajdonosokat stb.), hogy nélkülözhető helyiségeiket a tanítás céljaira átengedni és ebbeli hazafias elhatározásaikat telefon vagy posta útján (Telefonszám 415.) velem sürgősen közölni szíveskedjék.

Hazafias üdvözléssel:

János Gyula.

A tanfelügyelő akciójára már is akadtak áldozatkész emberek, akik szívesen megosztják hajlékukat a kis iskolás gyerekek tanuló helyiségeivel. Eddig hatan ajánlottak fel különböző nagyságu szobákat és termeket, iskola céljaira. A tanfelügyelő számítása szerint legalább harminc helyiségre van szükség, hogy a tanítás zavartalanul folyhasson tovább. Ha a szükséges tantermek rendelkezésre állanak majd, akkor a gyermekeknek felváltott napokon tartanak előadást, úgy, hogy mind a 7000 diák részesülhet oktatásban és senki sem fog a háboru miatt elmaradni a rendes előmenetelben.

Bár a kényes körülmények a tanítói karra nehéz feladatot és súlyosított kötelességeket rónak, a magyar tanítók ezeknek a legnagyobb készséggel tesznek eleget. Pusztán csak a közönségtől függ, hogy a gyerekek továbbra is járthassanak iskolába.